

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์และเปรียบเทียบความแตกต่างของการสร้างความน่าสะพรึงกลัวในหนังผีอเมริกัน เกาหลี และไทย โดยใช้แนวทางการวิจัยเชิงคุณภาพด้วยการวิเคราะห์หัตถบท จากแผนวितทัศน์ของหนังผีทั้งสิ้น 50 เรื่อง ที่เข้าฉายในโรงภาพยนตร์ไทยในช่วงปี 2542 – 2551 แบ่งออกเป็น หนังผีอเมริกันจำนวน 20 เรื่อง หนังผีเกาหลีจำนวน 10 เรื่อง และหนังผีไทยจำนวน 20 เรื่อง รวมถึงรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร และการสัมภาษณ์เชิงลึกกับกลุ่มผู้ผลิตหนังผี ผลการวิจัยพบว่า สิ่งที่ทำให้เกิดความน่าสะพรึงกลัวในหนังผีอเมริกัน เกาหลี และไทยนั้นประกอบไปด้วย 3 องค์ประกอบหลัก ได้แก่ 1) ตัวละครผี ตัวละครผีอเมริกันมักเป็นผีที่เชื่อมโยงกับความเชื่อเรื่องการต่อต้านพระคริสต์ ส่วนตัวละครผีเกาหลีมักเป็นผีหญิงสาวที่ได้รับอิทธิพลจากผีญี่ปุ่น และตัวละครผีไทยมีทั้งแบบที่เป็นผีไทยดั้งเดิมแต่ถูกรื้อถอนความหมายและตีความใหม่กับผีที่รับเอาอิทธิพลจากวัฒนธรรมอื่นเข้ามาผสมผสาน 2) รหัส แบ่งออกเป็น รหัสทั่วไป และรหัสทางวัฒนธรรม ซึ่งมักเป็นรหัสที่เกี่ยวข้องกับศาสนา ความเชื่อ ค่านิยม มุมมอง ตลอดจนวิถีชีวิต และ 3) ความสัมพันธ์ของภาพและเสียง ซึ่งตัวละครผีและรหัสนั้นมีความแตกต่างกันในหนังผีทั้ง 3 สัญชาติ แต่ความสัมพันธ์ของภาพและเสียงไม่มีข้อจำกัดทางวัฒนธรรมมากนัก เนื่องจากภาพและเสียงจัดเป็นภาษาสากล

นอกจากนี้ผลการวิจัยยังพบว่าการสร้างความน่าสะพรึงกลัวในหนังผีอเมริกัน เกาหลี และไทยนั้น มีเทคนิควิธีการที่คล้ายคลึงกัน 3 วิธี ได้แก่ 1) การปกปิด โดยการใช้โครงเรื่องแบบสืบสวนสอบสวนเพื่อปกปิดความลับหรือข้อเท็จจริงเอาไว้ไม่ให้คนดูทราบ จากนั้นจึงค่อยคลี่คลายหรือเฉลยในภายหลัง 2) การลวง คือการทำให้ผู้ชมเกิดความสับสนหรือคาดไม่ถึง แบ่งออกเป็น การลวงให้เข้าใจตัวละครผิดพลาด และลวงให้เข้าใจเหตุการณ์ผิดพลาด และ 3) การทำให้สมจริง เป็นการปลูกเร้าประสาทสัมผัสของคนดูเพื่อให้มีความรู้สึกท่วมทับกับหนัง โดยการใช้มุมมองการเล่าเรื่องทั้ง 3 แบบ ได้แก่ มุมมองแบบบุรุษพจน์ที่ 1 มุมมองแบบบุรุษพจน์ที่ 3 และมุมมองแบบรู้รอบด้าน

This research aims at analyzing and comparing the horrification in American, Korean and Thai ghost films. Qualitative research methods and textual analysis techniques are employed. Data comprises 50 ghost film DVDs and VCDs projected in Thai cinema between 1999 and 2008. In-depth interviewing techniques are also used to compile data from film makers. Results show three main components of the horrification process: 1) ghost characters; 2) codes; and 3) image and sound.

American ghost characters usually relate to counter-Christian belief, and Korean ghost characters are influenced by the Japanese genre. While, the portrayal of Thai ghosts possesses two clusters of character: 1) the conventional which is deconstructed and reinterpreted in terms of ghost meaning; and 2) the intercultural.

Codes are divided into two groups: 1) the general; and 2) the cultural, relating to religion, beliefs, values, outlooks and lifestyles.

Ghost characters and codes are differentiated by the nationality. However, image and sound are likely to be resembling and cultural unbinding.

Moreover, research result also reveals the common horrification techniques, including 1) concealing, using investigative plot to conceal some facts or truths to the audiences then disclose at the end; 2) deceiving, alluring audiences to make frightening emotion; and 3) realistic simulation, arousing audience's sensory perception.